

شهیدی که سه برابر یک استاد تدریس می کرد!

۱۷ اردیبهشت ۱۳۹۴ ساعت ۱۶:۴۰

هر استادی در تدریس خویش، دست کم باید از دو ویژگی مهم برخوردار باشد: ویژگی علمی، ویژگی اخلاقی؛ ویژگیهای «علمی» و «اخلاقی» هر استادی لازم و ملزوم یکدیگرند و هر یک بدون دیگری کاری عقیم و راهی سترون است و البته برخورداری توأمان از این دو ویژگی نیز بس دشوار است، اما در استاد شهید مرتضی مطهری هر دو آن به وضوح نمایان بود

هر استادی در تدریس خویش، دست کم باید از دو ویژگی مهم برخوردار باشد: ویژگی علمی، ویژگی اخلاقی؛ ویژگیهای «علمی» و «اخلاقی» هر استادی لازم و ملزوم یکدیگرند و هر یک بدون دیگری کاری عقیم و راهی سترون است و البته برخورداری توأمان از این دو ویژگی نیز بس دشوار است، اما در استاد شهید مرتضی مطهری هر دو آن به وضوح نمایان بود

تدریس در هر مکانی

سید محمد علی جواهریان می گوید: از خصوصیات اخلاقی استاد در درس این بود که سعی می کردند خیلی آسان و بی تکلف، بهترین طرح و توجیه را در مطالب که بسیاری از آنها جنبه ی ابتکاری داشت، بیان دارند. از این رو، گاه، بیانی را که در یک موضوع عنوان کرده بودند، نمی پسندیدند و دوباره بیان دیگری را ارائه می دادند. از جمله، در درس عقاید (ایدئولوژی اسلامی) یک بار، صریحا گفتند، آنچه را که در جلسه ی گذشته بیان کردم، رها کنید و مطلب را به گونه ای که نشان دهنده ی روحیه علمی و تلاش فکری ایشان بود که همواره با علاقه ی فراوان در اندیشه ی بیان هر چه بهتر مطالب بودند و رعایت حال متعلم را کردند. از این رو، زاینده گی و فزاینده گی درس استاد، کاملا محسوس بود.

در ارتباط با تعلیم و تعلم و توجه به آن، بی مناسبت نیست به این مورد اشاره کنم که مشوق اینجانب به کار معلمی، استاد مطهری بودند. یک بار که ایشان با بنده صحبت می کردند، دو چیز را توصیه فرمودند: یکی، توجه دقیق به منطق و دیگر، اشتغال به معلمی.

از دیگر خصوصیات اخلاقی استاد در درس و بحث، این بود که هرگاه درسی را لازم می یافتند و آن را می پذیرفتند، به کم و کیف افراد و چند و چون جلسه ی درس، مقید نبودند و در هر جا که میسر می شد، درس را برقرار می کردند و با علاقه به تدریس و توضیح کامل مطلب می پرداختند، هر چند افراد شرکت کننده، اندک بودند.

به یاد دارم که در درس فلسفه (شفای بوعلی) که در آغاز در مدرسه ی مروی برگزار می گردید، گاه، در یک حجره، گاه، در حجره ی دیگر، هر جا که ممکن بود، تدریس می کردند و یک بار که صاحبان این حجره ها، غایب بودند و حجره ای برای تدریس باز نبود، ایشان، به سادگی، بدون از دست دادن فرصت، در ایوان کوچکی جلوی یکی از حجره های بسته به روی زمین نشستند و برای حاضران، درس را بیان داشتند و علاوه بر درس فلسفه، درس اخلاق نیز آموختند.

تحقیق و تدریس شبانه روزی

خصوصیت بارز در بعد علمی، پرکاری استاد مطهری است. برای کسانی که با آثار ایشان آشنا باشند، احاطه ی علمی و تنوع مطالب و استحکام آنها، خبر از میدان کار وسیع مولف می دهد. دکتر حداد عادل می گوید: ایشان، به اندازه ی سه برابر یک استاد رسمی دانشگاه، تدریس می کردند. یک استاد دانشگاه، اگر شش ساعت در روز تدریس می کرد و وظیفه ی خود را انجام می داد، اما استاد مطهری در دو روزی که به قم می رفتند، مقدار تدریس شان از استادان رسمی بیشتر بود.

تلاش و پشتکار شهید استاد مطهری برای کسب فضایل حوزه و اسلام، هنوز زبازند طلاب و دانشجویان است. تحصیل پیگیرانه فقه و فلسفه و سایر علوم اسلامی را از ابتدا با تلاش خستگی ناپذیر، تدارک می دید تا روزی با دست باز رسالت خویش را به عهده گیرد.

شهید قدوسی می گوید: پشتکار و کثرت مطالعه ی آقای مطهر در مدرسه فیضیه، همه ما را به اعجاب می آورد و تاکید می کرد که وقتی اصول فقه را خوانده بوده، جزوه و اثری نبوده که در این زمینه باشد و وی آن را ندیده باشد و یا می گفت: علم اصول، اکنون چون موم در دستان من است به هر شکل و صورتی که بخواهم می توانم تجزیه و تحلیلش بنمایم.

به حق باید گفت که این بزرگ مرد، حتی یک لحظه را نیز از دست نمی داد و در سی سال زندگی در تهران، کاری جز مطالعه و تحقیق و نوشتن و تدریس کردن نداشت. به تعبیر خودش، خود را زندانی کرده بود، گاه می شد که یک هفته از منزل بیرون نمی آمد و اگر کاری در پیش نبود و دیگران مانع نمی شدند، تمام وقت خود را بی وقفه می نوشت و تحقیق می کرد. می گفت، گاهی اوقات، از فرط خستگی، دیگر گوش ام نمی شنود و پاهایم تحمل وزن بدن ام را نمی کند.

منابع:

۱- واثقی راد، محمدحسین، مطهری، مطهر اندیشه ها، قم: دفتر تبلیغات اسلامی، ۱۳۶۴.

۲- تاجدینی، علی، برفراز اندیشه: روایتی از جلوه استادی شهید مطهری در دانشگاه، تهران: نمونه، ۱۳۸۲.

منبع: قدس آنلاين

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/30307/شهيدي-سه-جراير-مس-شهيد/30307>